

[Stensballe.]

Flyttedag, og der kræves næppe Lejeforhøjelse for dem alle sammen, maaske ikke engang for saa overordentlig mange af dem, da Lejen under i øvrigt lige Vilkaar nærmest er faldende, og det kan jo godt være, at netop mange af dem, der falder uden for de faa, som kan blive beskyttet herigennem, vil falde ind under den nye Lovgivnings Regler; men de kan jo ikke faa Gavn af dette, at der sidder en Kommission, for det er jo ikke i den Forstand status quo, der bevares, det er noget helt nyt, der skal indføres, og det nuværende har intet som helst med det fremtidige at gøre. Efter vor Opfattelse er dette Spørgsmaal af relativt ringe Betydning rent retfærdighedsmæssigt set.

Jeg vil yderligere gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at sammen med de Afviklingsmuligheder, som vi indførte i 1931, indførtes der et meget stift System, langt stivere i Virkeligheden end det, der bestod, da vi havde Huslejenævnene, men dengang var der heller ikke nogen Afviklingsmuligheder; da var det ikke nogen Afviklingslov. Det har nu vist sig, at Afviklingen er gaaet ganske efter de Forventninger, som vi nærede, da vi vedtog Loven, men jeg tør sige, at hvis vi dengang havde staaet over for, at den igen skulde kunne forlænges, var vi ikke gaaet ind paa et saa stift System. Med de Vedtagelser, der skete dengang, sagde vi stop til at gaa med til en Forlængelse af Huslejelovgivningen. Det viste vi i Fjor med Hensyn til Boligerne, og det vil vi ogsaa vise i Aar med Hensyn til Butikkerne. I øvrigt maa jeg sige, at i de 4½ Aar, der er gaaet, har de handlende og forretningsdrivende ikke kunnet beklage sig. I hvert Fald har der ikke været stigende Leje i den Tid; tværtimod, det har vist sig, at Lejen har været faldende for Butikker og Forretningslokaler siden 1931; derimod var der navnlig i Aarene 1925—29, da Huslejenævnene fandtes, stærkt stigende Leje.

Der er sket Henvendelse til Rigsdagen fra Handelsstanden om Bibeholdelse eller rettere om Forlængelse af Loven. Jeg vil dog mene, at Handelsstanden som Helhed maa være mest interesseret i at faa Restriktionerne bort. Handelsstanden modsætter sig jo i Almindelighed Restriktioner, og Venstres Regering har ogsaa stadig været med til at søge den frigjort og holdt fri for saadanne, og jeg tror ogsaa, det vil være af Betydning for Handelsstanden at faa disse sidste Boligrestriktioner bort, og at vi ikke skal komme ind i noget lignende igen. Det vilde efter min Mening være af større Be-

tydning for Handelsstanden, om man i Stedet for satte ind paa Gennemførelsen af en virkelig rationel Lovgivning som den, Kommissionen er ved at udarbejde, og jeg vil udtale Haabet om, at denne Kommission maa faa et godt Resultat ud af den meget vanskelige Opgave, der er stillet den — for det indrømmer jeg, det er —, saaledes at en fremtidig Lovgivning kan skabe Grundlag for et Forhold mellem Ejer og Lejer, der ikke kan udnyttes i Agitationen, saaledes som det hidtil er sket.

Jeg vil for mit Partis Vedkommende tilsige Redebonhed til at yde vort Bidrag til Overvejelserne om Ophøjelse til Lov af det Kommissionsforslag, som maatte komme til at foreligge, men jeg kan derimod ikke, som jeg tidligere har sagt, tilsige mit Partis Medvirken til Fremme af det nu under Behandling værende Lovforslag.

Simonsen: Den højtærede Minister og Regeringen har fremsat det Forslag, der her er til Behandling, fordi Regeringen ønsker en Forlængelse af den Lovgivning, der endnu er tilbage med Hensyn til Forretningslokaler. Socialdemokratiet deler den højtærede Ministers Ønske, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Forslag ophøjes til Lov, saaledes at der kan bevares nogen Forbindelse, den størst mulige Forbindelse, mellem det, der er, og det, som selv den ærede Ordfører for Venstre syntes at være klar over maatte komme. Men desværre, maa jeg sige, er der vel ikke stor Udsigt til, at denne Anbefaling vil nytte. Dette slutter jeg dels af den Behandling, som Forslaget har faaet i det andet høje Ting, dels af de Udtalelser, Venstres ærede Ordfører nylig fremsatte her. Det forekommer mig for Resten, at disse Udtalelser var højst mærkelige. Jeg forstod dem i hvert Fald ikke. Der laa deri ligesom en Bebrejdelse over for den højtærede Minister i Retning af, at der ikke var gjort nok for at skabe en Boliglovgivning, at den højtærede Minister havde forsømt noget i den Henseende. Men samtidig dermed forsikrede Venstres ærede Ordfører, at hans Parti overhovedet ikke vilde have noget at gøre med det foreliggende Forslag. At foregive Velvilje over for Kommissionen og udtale Ønsket om et godt Resultat med Hensyn til Opnaaelse af en permanent Lovgivning om Forholdet mellem Lejere og Grundejere forekommer mig ikke rigtig at stemme med de Udtalelser, den ærede Ordfører nylig fremkom med; thi jeg siger jo dog ikke for meget, naar jeg hævder, at den ærede Ordførers Parti ikke har udrettet andet end at